

29 Νοεμβρίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗ ΚΑΙ ΑΛΛΗ,

Εφεσεύοντες - Εναγόμενοι,

v.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ,

Εφεσίβλητου - Ενάγοντα.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 9192)

Συμβάσεις — Σύμβαση πώλησης ζώου — Παράνομη και άκυρη αν ο πωλητής δεν προσκομίσει και παρουσιάσει πιστοποιητικό ιδιοκτησίας του ζώου σύμφωνα με το Άρθρο 4(β) του περί Πιστοποιητικών Ζώων Νόμου Κεφ. 29.

5

Ο εφεσεύων 1 - εναγόμενος ήταν κοινοτάρχης του χωριού Ελεδιώ και συνιδιοκτήτης με τη σύζυγο του ενός τράγου. Έναντι του ποσού των ΛΚ80 πώλησαν το ζώο στον εφεσίβλητο - ενάγοντα για να χρησιμοποιηθεί σαν επιβήτορας. Αποδείχτηκε ότι το ζώο δεν είχε τέτοιες ιδιότητες. Ο εφεσίβλητος - ενάγων επέστρεψε τον τράγο και απαίτησε να του επιστραφεί το τίμημα αλλά οι εφεσεύοντες -εναγόμενοι αρνήθηκαν.

10

Στην αγωγή που καταχώρισε ο εφεσίβλητος - ενάγων, το πρωτόδικο δικαστήριο απόρριψε τον ισχυρισμό των εφεσευόντων - εναγομένων ότι η συναλλαγή ήταν παράνομη αφού δεν παρουσιάστηκε πιστοποιητικό ιδιοκτησίας του ζώου κατά παράβαση του Άρθρου 4(β) του Animals' Certificates Law Cap. 29 (περί Πιστοποιητικών Ζώων Νόμος Κεφ. 29) και εξέφρασε την άποψη ότι το άρθρο δεν είχε εφαρμογή επειδή ο τράγος δεν πωλήθηκε αλλά έγινε σύμβαση πώλησής του υπό την αίρεση απόδειξης της ιδιότητας του τράγου ως επιβήτορα. Επίσης αποφάσισε ότι θα ήταν παράλογο ο εφεσίβλητος - ενάγων να ζητήσει από τον εφεσεύοντα 1 - εναγόμενο πιστοποιητικό ιδιοκτησίας του τράγου το οποίο θα εξέδιδε ο ίδιος.

20

25

Οι εφεσεύοντες - εναγόμενοι εφεσίβηλαν την εναντίον τους απόφαση.

Αποφασίστηκε ότι:

- (1) Η αγορά του τράγου ολοκληρώθηκε με την καταβολή του τιμήματος και την παραλαβή του και δεν έγινε υπό την αίρεση ότι το ζώο θα αποδεικνυόταν επιβήτορας. 5
- (2) Η αγοραπωλησία του ζώου ήταν παράνομη διότι ο μεν εφεσείων 1 - εναγόμενος παρ' όλον ότι ήταν κοινοτάρχης όφειλε να εκδώσει πιστοποιητικό ιδιοκτησίας του ζώου σύμφωνα με το Άρθρο 4(β) του Animals' Certificates Law Cap.29, ο δε εφεσίβλητος - ενάγων είχε νομική υποχρέωση να συμμορφωθεί προς το ίδιο άρθρο και να ζητήσει παρουσίαση του πιστοποιητικού. 10
- Η έφεση έγινε δεκτή με έξοδα πρωτοδικώς και κατ' έφεση.* 15

Αναφερόμενη υπόθεση:

Κανάρης v. Osman Tosun (1969) 1 Α.Α.Δ. 637.

20

Έφεση.

Έφεση από τους εναγόμενους κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου (Φ. Χαραλάμπους, Ε.Δ.) που δόθηκε στις 4 Απριλίου, 1994 (Αθ. Αγωγής 2187/92) με την οποία επιδικάσθηκε το ποσό των Λ.Κ. 80 ως συμφωνηθέν για την αγοραπωλησία ενός τράγου. 25

Επ.Κορακίδης με Ελ. Κορακίδη, για τους Εφεσείοντες.

30

Καμιά εμφάνιση για τον Εφεσίβλητο.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Τα γεγονότα της υπόθεσης έχουν βουκολική γραφικότητα. Ο εφεσείων 1 είναι κοινοτάρχης του χωριού Ελεδιώ. Ήταν συνιδιοκτήτης, με την σύζυγο του - εφεσείουσα 2, ενός τράγου που πώλησαν στον εφεσίβλητο για £80. Ο εφεσίβλητος, που αγόρασε τον τράγο για επιβήτορα, τον πήρε στο χωριό του με την προσδοκία να επιδείξει τις ικανότητές του στα θηλυκά του κοπαδιού του. Το ζώο όμως δεν έδειξε καμιά όρεξη για ζευγάρισμα. Έτσι, ο εφεσίβλητος επέστρεψε τον τράγο στους εφεσείοντες απαιτώντας να του δοθεί πίσω και το τίμημα που κατέβαλε. Οι εφεσείοντες αρνήθηκαν και ο εφεσίβλητος τους ενήγαγε στο Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου. 35 40

Ο πρωτόδικος δικαστής εξέτασε πρώτα την εισήγηση των εφεσειόντων ότι η αγωγή ήταν απορριπτέα γιατί η ισχυριζόμενη συναλλαγή ήταν παράνομη, εφόσον παραβιάστηκαν οι διατάξεις του Άρθρου 4(β) του Animals' Certificates Law, Κεφ.29 (περί Πιστοποιητικών Ζώων Νόμος). Ο δικαστής όμως, μολοντί έκαμε ορθή αναφορά στη νομολογία αρχίζοντας από τη γνωστή και με πανομοιότυπα γεγονότα υπόθεση, *Λοϊζος Κανάρης ν. Osman Tosun*, (1969) 1 Α.Α.Δ. 637, εξέφρασε την άποψη πως το πιο πάνω άρθρο δεν εφαρμόζεται στα γεγονότα της υπόθεσης, όπως τα διαπίστωσε. Και τούτο γιατί έκρινε πως σύμφωνα με αυτά δεν πωλήθηκε ο τράγος, αλλά έγινε σύμβαση για την πώλησή του υπό την αίρεση απόδειξης της ιδιότητας του τράγου ως επιβήτορα. Επίσης, και πρόσθετα με τα πιο πάνω, ο δικαστής είπε πως ο εφεσείων 1 ήταν ο κοινοτάρχης που εκδίδει με αυτή του την ιδιότητα τα πιστοποιητικά ιδιοκτησίας ζώων, και ως εκ τούτου θα ήταν παράλογο ο εφεσίβλητος να ζητήσει από αυτόν να του παρουσιάσει πιστοποιητικό ιδιοκτησίας του τράγου, που ο ίδιος θα εξέδιδε.

Η γνώμη μας είναι πως ο δικαστής έκαμε λάθος στη νομική προσέγγιση της υπόθεσης. Στην έκθεση απαιτήσεως του εφεσίβλητου αναφέρεται ρητά πως αγόρασε τον τράγο για £80, τις οποίες και κατέβαλε αμέσως στους εναγόμενους και παρέλαβε το ζώο. Όπως είπαμε πιο πριν πήρε τον τράγο στο χωριό του και τον ανέμειξε με το κοπάδι του. Είναι γεγονός, σύμφωνα με τις διαπιστώσεις του πρωτόδικου Δικαστηρίου, πως ο τράγος δεν απεδείχθη επιτυχής επιβήτορας. Όμως ο τράγος δεν παρελήφθη για να δοκιμαστεί πρώτα, και μετά να προχωρήσει η αγορά του. Η αγορά ολοκληρώθηκε όπως αποδεικνύεται από τα γεγονότα που το ίδιο το πρωτόδικο Δικαστήριο διεπίστωσε.

Ο εφεσείων 1 ήταν ο κοινοτάρχης του χωριού και υπόχρεος, βάσει του Άρθρου 3 του Νόμου, να εκδίδει τα πιστοποιητικά ιδιοκτησίας των ζώων και να ενεργεί κατά τις αγοραπωλησίες τους όπως ο Νόμος προβλέπει, εκδίδοντας τα πιστοποιητικά στα έντυπα που καθορίζονται στον Πρώτο Πίνακα του Νόμου. Επομένως, και μολοντί ήταν συνιδιοκτήτης του τράγου, όφειλε να εφαρμόσει υπό την ιδιότητά του ως κοινοτάρχης, τις διατάξεις του Νόμου. Ιδιαίτερα όμως ο ίδιος ο εφεσίβλητος είχε νομική υποχρέωση να συμμορφωθεί με το Άρθρο 4(β), που έχει ως εξής:

“4. Notwithstanding anything in any other Law contained, no person shall-

(α).....

(b) Buy any animal, unless -

- (i) The seller produces to him the certificate of ownership in respect of such animal.”

Σε μετάφραση:

“Ανεξάρτητα από το τι διαλαμβάνεται σε οποιοδήποτε άλλο Νόμο, κανένας δεν θα:

(α).....

(β) αγοράζει οποιοδήποτε ζώο εκτός αν:

(ι) ο πωλητής παρουσιάσει σε αυτόν πιστοποιητικό ιδιοκτησίας αναφορικά με το ζώο τούτο”.

Στην υπόθεση *Tosun*, που αναφέρεται πιο πάνω, κρίθηκε πως η μη τήρηση των πιο πάνω διατάξεων του Νόμου απέληγε σε παράνομη σύμβαση, η οποία και δεν εφαρμόζεται από το Δικαστήριο, κάτι εξάλλου που ρητά προβλέπεται και στο Άρθρο 7 του Νόμου.

Η έφεση γίνεται αποδεκτή. Η πρωτόδικη απόφαση ακυρώνεται. Η αγωγή του εφεσίβλητου απορρίπτεται με έξοδα στην πρωτόδικη διαδικασία και εδώ.

Η έφεση επιτυγχάνει με έξοδα πρωτοδίκως και κατ' έφεση.